

ДОНАЛД БИСЕТ БРЪМБАРЪТ И БУЛДОЗЕРЪТ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Веднъж тигърът, когото наричаха Сам, лежеше на кревата и спеше непробудно.

Слънцето прежуряше и денят беше задушен, но Сам спеше спокойно. Той беше такъв лентяй, че можеше да проспие цял ден.

В това време край него пропълзя бръмбарът Уилям.

— Е, това се казва креват! Истинска прелест! — И той се мушна в кревата и заспа до Сам.

Когато се събуди, Сам беше крайно учуден да види Били (така наричат Уилям на галено). Тигърът не можеше да си представи в постелята му да пълзят бръмбари. Затова си пое дълбоко въздух и опита да издуха бръмбара. Уилям се събуди.

„Днес май е доста ветровито!“ — рече си той и се вкопчи здраво с крачета в постелята.

Сам духаше с все сила, но така и не успя да издуха Уилям.

И тогава реши: „Ако го близна с език, той може да си помисли, че вали дъжд, да изпълзи от кревата и да се прибере у дома“.

И тигърът близна бръмбарът.

— Ах, сякаш заваля дъжд! — рече Били, но вместо да хукне към къщи, пропълзя по-навътре в леглото.

Бедният Сам! Така и не можа да прогони Били от кревата. Така че се отправи през гората към къщата, в която живееше булдозера Бъч.

— Бъч, моля те помогни ми да изгоня бръмбара от леглото си! — примоли се Сам.

— С удоволствие! — рече Бъч.

Двамата се върнаха при леглото на Сам и Бъч опита да изгони Били оттам.

Но Били се държеше здраво. Скоро всички горски животни надойдоха да гледат как Бъч ще пропъди Били.

Завърза се жестока схватка. Бъч гонеше Били, но той не се предаваше. Избутаха ли го от кревата, той веднага се качваше пак.

Най-сетне Бъч изгони Били и той се затътри към къщи да разкаже на своите братя и сестри за великата си битка с булдозера.

А Бъч беше тъй изтощен от схватката, че като видя чистата и удобна постеля на тигъра, си рече: „Я да взема да подремна час-два!“.

Сам излезе от кожата си от яд. Да ти пропълзи бръмбар в постелята — иди-дойди, но цял булдозер — това вече беше прекалено!

И Сам отиде за вода и машинно масло, остави ги наблизо и събуди Бъч:

— Ти сигурно умираш от глад, а Бъч?

— Естествено! — отвърна Бъч.

— Ето там има прясно масло и вода.

Бъч се зарадва, скочи живо от леглото и се зае с маслото и водата. В същия миг Сам се мушна на неговото място и въздъхна с облекчение:

— Най-сетне да си легна в леглото! Сега мога и да поспя.

И той хапна един сандвич, пийна млекце и сладко-сладко заспа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.